KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 9.8.2021 r.
COM(2021) 441 final

2021/0252 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1] („dyrektywa VAT”) Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów wspomnianej dyrektywy w celu upraszczania poboru VAT lub zapobiegania niektórym formom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Komisji dnia 1 marca 2021 r., Polska wystąpiła z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo w formie zwolnienia z podatku VAT wobec podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 40 000 EUR w walucie krajowej, do dnia 31 grudnia 2024 r.

Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy VAT pismami z dnia 25 marca 2021 r. i 26 marca 2021 r. Komisja poinformowała odpowiednio pozostałe państwa członkowskie i Cypr o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z dnia 29 marca 2021 r. Komisja powiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

1. KONTEKST WNIOSKU

• Przyczyny i cele wniosku

Przepisy tytułu XII rozdział 1 dyrektywy VAT umożliwiają państwom członkowskim stosowanie procedur szczególnych w odniesieniu do małych przedsiębiorstw, w tym przewidują możliwość przyznania zwolnienia z podatku podatnikom, których obrót roczny nie przekracza określonego progu. Zwolnienie takie oznacza, że podatnik nie musi naliczać podatku VAT za swoje dostawy towarów i świadczone przez siebie usługi i w konsekwencji nie może odliczyć naliczonego VAT.

Na mocy art. 287 dyrektywy VAT poszczególne państwa członkowskie, które przystąpiły do Wspólnoty po 1 stycznia 1978 r., mogą przyznać zwolnienie podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości w walucie krajowej określonych w tym artykule kwot zgodnie z kursem wymiany w dniu przystąpienia danych państw.

Zgodnie z art. 287 pkt 14 dyrektywy VAT Polska może przyznać zwolnienie z podatku VAT podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 10 000 EUR w walucie krajowej.

Decyzją Rady 2009/790/WE[2] Rzeczpospolita Polska została upoważniona do stosowania, do dnia 31 grudnia 2012 r., zwolnienia z VAT wobec podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 30 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia. Polska wprowadziła ten środek do krajowego prawa podatkowego w dwóch etapach: od dnia 1 stycznia 2010 r. próg, do którego stosowane jest zwolnienie, podwyższono do 100 000 PLN, a od dnia 1 stycznia 2011 r. – do 150 000 PLN.

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

[2] Decyzja Rady z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 53).

Upoważnienie do stosowania tego środka szczególnego następnie przedłużano decyzją wykonawczą Rady 2012/769/UE[3] do dnia 31 grudnia 2015 r. oraz decyzją wykonawczą Rady (UE) 2015/1173[4] do dnia 31 grudnia 2018 r. Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2016/2090[5] próg zwolnienia został podwyższony do równowartości 40 000 EUR w walucie krajowej. Środek ten został wdrożony przez Polskę z dniem 1 stycznia 2017 r. przez podwyższenie limitu zwolnienia podmiotowego z VAT dla drobnych przedsiębiorców do kwoty 200 000 PLN rocznego obrotu. Rozwiązanie to aktualnie obowiązuje na podstawie decyzji wykonawczej Rady (UE) 2018/1919, upoważniającej Polskę do stosowania tego odstępstwa do dnia 31 grudnia 2021 r.[6]

Uprawnienie do stosowania zwolnienia z VAT również po zakończeniu 2021 r. przez podatników, których roczny obrót nie przekroczył równowartości 40 000 EUR w polskich złotych, stanowiłoby istotne uproszczenie dla osób prowadzących działalność gospodarczą na relatywnie niedużą skalę. Podatnicy objęci takim zwolnieniem mają bowiem zniesiony obowiązek m.in. poboru i zapłaty VAT, rejestracji na potrzeby VAT oraz prowadzenia pełnej szczegółowej ewidencji czynności podlegających VAT. Dzięki tym ułatwieniom drobni przedsiębiorcy mogą przeznaczyć więcej zasobów i czasu na rozwijanie swojej działalności gospodarczej. Środek stanowiący odstępstwo pozostaje dla podatników nieobowiązkowy.

Ponadto w odniesieniu do podatników osiągających relatywnie nieznaczne obroty z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, koszt związany z poborem VAT, wynikający z obsługi tych podatników oraz kontroli ich rozliczeń podatkowych, w porównaniu z wysokością pobranego podatku, jest nieproporcjonalnie wysoki. Dlatego dzięki stosowaniu zwolnienia z VAT wobec drobnych przedsiębiorców administracja skarbowa może przekierować większe zasoby do działań służących przeciwdziałaniu oszustwom podatkowym i ich zwalczaniu oraz uchylania się lub unikania opodatkowania, a także do działań poprawiających jakość obsługi podatników oraz efektywność poboru VAT od podmiotów prowadzących działalność na wielką skalę.

Środek nie wywiera większego wpływu na całkowite dochody z tytułu VAT ani na ogólną kwotę wpływów z podatków pobieranych na etapie ostatecznej konsumpcji.

Środek stanowiący odstępstwo, upraszczający obowiązki małych przedsiębiorstw, jest zgodny z celami określonymi przez Unię Europejską w odniesieniu do małych przedsiębiorstw.

Należy zatem upoważnić Polskę do stosowania środka stanowiącego odstępstwo do dnia 31 grudnia 2024 r.

---

[3] Decyzja wykonawcza Rady z dnia 4 grudnia 2012 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 338 z 12.12.2012, s. 27).

[4] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2015/1173 z dnia 14 lipca 2015 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 189 z 17.7.2015, s. 36).

[5] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/2090 z dnia 21 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 324 z 30.11.2016, s. 7).

[6] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1919 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 311 z 7.12.2018, s. 32).

- **Spójność z przepisami obowiązującymi w tej dziedzinie polityki**

Środek stanowiący odstępstwo jest zgodny z celami dyrektywy (UE) 2020/285 zmieniającej art. 281–294 dyrektywy VAT dotyczące procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw, która jest wynikiem planu działania w sprawie VAT[7] i ma na celu stworzenie nowoczesnego i uproszczonego systemu dla tych przedsiębiorstw. W szczególności środek ten ma na celu obniżenie kosztów przestrzegania przepisów w zakresie VAT oraz ograniczenie zakłóceń konkurencji, zarówno na szczeblu krajowym, jak i na szczeblu UE, zmniejszenie negatywnych skutków efektu progowego oraz ułatwianie prowadzenia działalności gospodarczej, a także monitorowania przez administracje podatkowe.

Próg 40 000 EUR jest ponadto zgodny z dyrektywą (UE) 2020/285, która umożliwia państwom członkowskim ustalenie progu rocznego obrotu wymaganego do zwolnienia z VAT na poziomie nie wyższym niż 85 000 EUR (lub jego równowartości w walucie krajowej).

Innym państwom członkowskim także przyznano podobne odstępstwa, umożliwiające zwolnienie z VAT podatników, których roczny obrót nie przekracza określonego progu, przewidzianego w art. 285 i 287 dyrektywy VAT. Niderlandom[8] przyznano próg w wysokości 25 000 EUR; Włochom[9] – próg w wysokości 30 000 EUR; Belgii – próg w wysokości 25 000 EUR[10], Luksemburgowi[11] – w wysokości 35 000 EUR; Łotwie[12] i Estonii[13] – próg w wysokości 40 000 EUR; Litwie[14] – próg w wysokości 55 000 EUR; Chorwacji[15] – próg

---

7 Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady i Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego dotyczący planu działania w sprawie VAT „W kierunku jednolitego unijnego obszaru VAT – czas na decyzje", COM(2016) 148 final.

8 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1904 z dnia 4 grudnia 2018 r. w sprawie upoważnienia Niderlandów do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 310 z 6.12.2018, s. 25).

9 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2016/1988 z dnia 8 listopada 2016 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/678/UE upoważniającą Republikę Włoską do dalszego stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 306 z 15.11.2016, s. 11).

10 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/2077 z dnia 20 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/53/UE upoważniającą Królestwo Belgii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, (Dz.U. L 331 z 28.12.2018, s. 222).

11 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2019/2210 z dnia 19 grudnia 2019 r. zmieniająca decyzję wykonawczą Rady 2013/677/UE w sprawie upoważnienia Luksemburga do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 285 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 332 z 23.12.2019, s. 155).

12 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1261 z dnia 4 września 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/2408 upoważniającą Republikę Łotewską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 296 z 10.9.2020, s. 4).

13 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/358 z dnia 22 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji wykonawczej (UE) 2017/563 upoważniającej Republikę Estońską do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 69 z 26.2.2021, s. 4).

14 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/86 z dnia 22 stycznia 2021 r. w sprawie upoważnienia Republiki Litewskiej do zastosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 30 z 28.1.2021, s. 2).

15 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1661 z dnia 3 listopada 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/1768 w sprawie upoważnienia Republiki Chorwacji do wprowadzenia

w wysokości 45 000 EUR, a Malcie[16] – w wysokości 20 000 EUR; Węgrom[17] – próg w wysokości 48 000 EUR; Słowenii[18] – próg w wysokości 50 000 EUR; a Rumunii[19] przyznano próg w wysokości 88 500 EUR.

Odstępstwa od dyrektywy VAT powinny być zawsze ograniczone w czasie, aby można było ocenić ich efekty. Co więcej, uwzględnienie daty wygaśnięcia środka szczególnego w dniu 31 grudnia 2024 r., o które ubiega się Polska, jest zgodne z wymogami dyrektywy (UE) 2020/285 w sprawie uproszczenia przepisów w zakresie VAT dla małych i średnich przedsiębiorstw. Dyrektywa ta stanowi, że z dniem 1 stycznia 2025 r. państwa członkowskie będą musiały stosować przepisy krajowe, które będą zobowiązane przyjąć w celu zapewnienia przestrzegania przepisów tej dyrektywy.

Proponowany środek jest zatem zgodny z przepisami dyrektywy VAT.

- **Spójność z innymi politykami Unii**

Komisja stale podkreśla potrzebę upraszczania przepisów dotyczących małych przedsiębiorstw. W związku z tym w marcu 2020 r. Komisja przyjęła strategię MŚP na rzecz zrównoważonej i cyfrowej Europy[20], w której to strategii zobowiązała się do dalszej pracy na rzecz zmniejszenia obciążeń dla MŚP. Jednym z filarów tej strategii jest zmniejszenie obciążeń regulacyjnych dotyczących MŚP. Przedmiotowy środek szczególny jest zgodny z takimi celami, jeśli chodzi o reguły fiskalne. Jest on również spójny z planem działania z 2020 r. na rzecz sprawiedliwego i prostego opodatkowania wspierającego odbudowę gospodarczą[21], w którym uznano, że koszty przestrzegania przepisów podatkowych w UE są nadal wysokie i że koszty te są zazwyczaj znacznie wyższe w przypadku małych przedsiębiorstw niż w przypadku dużych.

2. PODSTAWA PRAWNA, POMOCNICZOŚĆ I PROPORCJONALNOŚĆ

- **Podstawa prawna**

Art. 395 dyrektywy VAT.

---

szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 374 z 10.11.2020, s. 4).

16 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2021/753 z dnia 6 maja 2021 r. upoważniająca Maltę do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej i uchylająca decyzję wykonawczą (UE) 2018/279 (Dz.U. L 163 z 10.5.2021, s. 1).

17 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1490 z dnia 2 października 2018 r. upoważniająca Węgry do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 252 z 8.10.2018, s. 38).

18 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1700 z dnia 6 listopada 2018 r. zmieniająca decyzję wykonawczą 2013/54/UE w sprawie upoważnienia Republiki Słowenii do wprowadzenia szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 285 z 13.11.2018, s. 78).

19 Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2020/1260 z dnia 4 września 2020 r. zmieniająca decyzję wykonawczą (UE) 2017/1855 upoważniającą Rumunię do stosowania szczególnego środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 296 z 10.9.2020, s. 1).

20 COM(2020) 103 final.

21 COM(2020) 312 final.

- **Pomocniczość (w przypadku kompetencji niewyłącznych)**

Biorąc pod uwagę przepis dyrektywy VAT będący podstawą wniosku, należy stwierdzić, że wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej. Zasada pomocniczości nie ma zatem zastosowania.

- **Proporcjonalność**

Decyzja dotyczy upoważnienia udzielonego państwu członkowskiemu w odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi żadnego zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zakres odstępstwa, omawiany środek szczególny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu, tj. uproszczenia poboru podatku dla małych podatników oraz dla organów podatkowych.

- **Wybór instrumentu**

Proponowany instrument to decyzja wykonawcza Rady.

Zgodnie z art. 395 dyrektywy VAT odstępstwo od wspólnych przepisów dotyczących podatku VAT jest możliwe jedynie na podstawie upoważnienia Rady, stanowiącej jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja wykonawcza Rady jest najwłaściwszym instrumentem, ponieważ może być skierowana do poszczególnych państw członkowskich.

3. WYNIKI OCEN *EX POST,* KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCEN SKUTKÓW

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie przeprowadzono konsultacji z zainteresowanymi stronami. Niniejszy wniosek opiera się na wniosku złożonym przez Polskę i dotyczy wyłącznie tego państwa członkowskiego.

- **Ocena skutków**

Wniosek dotyczący decyzji wykonawczej Rady w sprawie zastosowania progu rocznego obrotu, poniżej którego podatnicy mogą być zwolnieni z VAT, wydłuża okres obowiązywania środka upraszczającego znoszącego wiele obowiązków związanych z VAT dla przedsiębiorstw, których roczny obrót nie przekracza 40 000 EUR.

Osoby, których obrót podlegający opodatkowaniu nie przekracza tego progu, nie będą musiały się rejestrować do celów podatku VAT, a tym samym w wyniku zastosowania tego środka zmniejszy się ich obciążenie administracyjne, gdyż nie będą one zobowiązane do prowadzenia ewidencji VAT i składania deklaracji VAT. Nastąpi również zmniejszenie obciążenia pracą organów podatkowych. Będzie to miało potencjalnie pozytywny wpływ na zmniejszenie obciążenia administracyjnego dla podatników zarejestrowanych aktualnie w Polsce do celów VAT, a także dla administracji podatkowej.

Według władz polskich na dzień 31 grudnia 2019 r. w rejestrze gospodarki narodowej (REGON) zarejestrowano 4 014 354 przedsiębiorstwa (z wyłączeniem osób fizycznych prowadzących wyłącznie indywidualne gospodarstwa rolne). Liczba ludności Polski wynosiła wówczas 38 382 576.

Liczba podmiotów gospodarki narodowej deklarujących prowadzenie działalności według przewidywanej liczby pracujących do dziewięciu osób wyniosła 3 853 900 podmiotów. Stanowi to 96 % wszystkich podmiotów gospodarki narodowej Dane te jednoznacznie potwierdzają, że w Polsce przeważają mikropodmioty.

Wedle szacunków skutki roczne wynikające z dalszego stosowania podwyższonego progu zwolnienia z wyrażonej w polskich złotych równowartości 10 000 EUR, ustanowionej w art. 287 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE, do 40 000 EUR, zakładając, że z tego fakultatywnego zwolnienia skorzystaliby wszyscy uprawnieni podatnicy, wyniosłyby ok. 1,6 mld PLN, co stanowi ok. 0,9 % dochodów budżetu państwa z tytułu podatku od towarów i usług w warunkach 2019 r. Natomiast należy podkreślić, że od ponad 10 lat Rzeczpospolita Polska stosuje limit zwolnienia podmiotowego na wyższym poziomie, w tym od dnia 1 stycznia 2017 r. w wysokości wyrażonej w polskich złotych równowartości 40 000 EUR (tj. 200 000 PLN).

Według dostępnych danych za 2019 r. zwolnienie z VAT objęłoby ok. 300 694 podatników, których obrót znajdował się w przedziale pomiędzy 10 000 EUR a 40 000 EUR. Wpływ na budżet jest niewielki.

- **Prawa podstawowe**

Wniosek nie ma żadnych skutków dla ochrony praw podstawowych.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Po wejściu w życie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2021/769 z dnia 30 kwietnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG, Euratom) nr 1553/89 w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej[22] Polska nie dokona obliczenia rekompensaty na podstawie sprawozdania dotyczącego zasobów własnych opartych na VAT za rok budżetowy 2021 i kolejne lata.

[22] Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2021/769 z dnia 30 kwietnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 165 z 11.5.2021, s. 9).

2021/0252 (NLE)

Wniosek

DECYZJA WYKONAWCZA RADY

zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Zgodnie z art. 287 pkt 14 dyrektywy 2006/112/WE Polska może przyznać zwolnienie z podatku od wartości dodanej (VAT) podatnikom, których roczny obrót nie przekracza równowartości 10 000 EUR w walucie krajowej zgodnie z kursem wymiany w dniu jej przystąpienia.

(2) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2009/790/WE[2] upoważniono Polskę do wprowadzenia – w drodze środka szczególnego stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE – zwolnienia z VAT podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 40 000 EUR w walucie krajowej („środek stanowiący odstępstwo").

(3) Decyzją wykonawczą Rady (UE) 2018/1919[3] przyznano Polsce upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo do dnia 31 grudnia 2021 r. albo do dnia wejścia w życie dyrektywy zmieniającej przepisy art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE, w zależności od tego, która z tych dat będzie wcześniejsza.

(4) W piśmie z dnia 1 marca 2021 r. Polska wystąpiła do Komisji z wnioskiem o upoważnienie do dalszego stosowania środka stanowiącego odstępstwo [w formie zwolnienia z podatku VAT wobec podatników, których roczny obrót nie przekracza równowartości 40 000 EUR w walucie krajowej,] do dnia 31 grudnia 2024 r.

(5) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie z wyjątkiem Cypru pismem z dnia 25 marca 2021 r. oraz Cypr – pismem z dnia 26 marca 2021 r. – o wniosku złożonym przez Polskę. Pismem z dnia

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

[2] Decyzja Rady 2009/790/WE z dnia 20 października 2009 r. upoważniająca Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 283 z 30.10.2009, s. 53).

[3] Decyzja wykonawcza Rady (UE) 2018/1919 z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniająca decyzję 2009/790/WE upoważniającą Rzeczpospolitą Polską do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 287 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 311 z 7.12.2018, s. 32).

29 marca 2021 r. Komisja powiadomiła Polskę, że posiada wszystkie informacje niezbędne do rozpatrzenia wniosku.

(6) Środek stanowiący odstępstwo jest zgodny z celami przedstawionymi w komunikacie Komisji „Najpierw myśl na małą skalę" – Program „Small Business Act" dla Europy[4].

(7) Według informacji przedstawionych przez Polskę środek stanowiący odstępstwo będzie miał tylko nieznaczny wpływ na łączną kwotę dochodów podatkowych pobieranych przez Polskę na etapie ostatecznej konsumpcji. Podatnicy mają wciąż prawo do korzystania z systemu VAT na zasadach ogólnych.

(8) Po wejściu w życie rozporządzenia Rady (UE, Euratom) 2021/769 z dnia 30 kwietnia 2021 r. zmieniającego rozporządzenie (EWG, Euratom) nr 1553/89 w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej[5] Polska nie dokona obliczenia rekompensaty na podstawie sprawozdania dotyczącego zasobów własnych opartych na VAT za rok budżetowy 2021 i kolejne lata.

(9) Biorąc pod uwagę potencjalny pozytywny wpływ środka stanowiącego odstępstwo na zmniejszenie obciążenia administracyjnego i kosztów ponoszonych przez małe przedsiębiorstwa, należy upoważnić Polskę do dalszego stosowania tego środka.

(10) Dyrektywą Rady (UE) 2020/285[6] zmieniono art. 281–294 dyrektywy 2006/112/WE w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw i ustanawiającą dla tych przedsiębiorstw nowe zasady, w tym maksymalny próg rocznego obrotu w odniesieniu do danego państwa członkowskiego w wysokości 85 000 EUR lub równowartości tej kwoty w walucie krajowej.

(11) Upoważnienie do stosowania środka stanowiącego odstępstwo powinno być ograniczone w czasie. Takie ograniczenie w czasie powinno być wystarczające, aby umożliwić ocenę skuteczności i adekwatności progu. Ponadto zgodnie z dyrektywą (UE) 2020/285 państwa członkowskie mają do dnia 31 grudnia 2024 r. przyjąć i opublikować przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania art. 1 tej dyrektywy i stosować te przepisy od dnia 1 stycznia 2025 r. Należy zatem upoważnić Polskę do stosowania środka stanowiącego odstępstwo do dnia 31 grudnia 2024 r.

(12) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2009/790/WE,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Art. 2 decyzji 2009/790/WE otrzymuje brzmienie:

---

4 Komunikat Komisji do Rady, Parlamentu Europejskiego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – „Najpierw myśl na małą skalę" – Program „Small Business Act" dla Europy, Bruksela, 25.06.2008, (COM(2008) 394 final).

5 Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2021/769 z dnia 30 kwietnia 2021 r. zmieniające rozporządzenie Rady (EWG, Euratom) nr 1553/89 w sprawie ostatecznych jednolitych warunków poboru środków własnych pochodzących z podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 165 z 11.5.2021, s. 9).

6 Dyrektywa Rady (UE) 2020/285 z dnia 18 lutego 2020 r. zmieniająca dyrektywę 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej w odniesieniu do procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw oraz rozporządzenie (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do współpracy administracyjnej i wymiany informacji do celów monitorowania i prawidłowego stosowania procedury szczególnej dla małych przedsiębiorstw (Dz.U. L 62 z 2.3.2020, s. 13).

„Artykuł 2

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2024 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Rzeczpospolitej Polskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Rady
Przewodniczący